

fašistovske poglavarje. V uradnem listu fašistovske stranke »Foglio d'ordine« z dne 20. oktobra je izšla ugotovitev, da Italija ne more in neče odstopiti nobeden, še tako majhen kos svojega ozemlja za to, da se vpostavi zahtevana cerkvena država, pa naj si bo še tako majhna.

S temi izjavami so bile javne razprave o tem vprašanju končane. Nadaljevali pa so se zasebni, poluradni in nazadnje uradni razgovori v največji tajnosti ter so se končali s tem, da se je napravil sporazum ter sklenil konkordat med Apostolsko stolico in italijansko državo.

V ponedeljek, 11. februarja, je bila v lateranski palači, kjer je od l. 314 do l. 1304 bil sedež papežev, ob dvanajsti uri

na slovesni način podpisana pogodba. Podpisala sta jo iz srebrnega tintnika z zlatima peresima, ki ju je darovala rimska občina, kardinal Gasparri kot zastopnik papeža in Mussolini kot zastopnik kralja. S to politično pogodbo kakor se izjavlja v uradnem poročilu, se je rešilo in odpravilo rimsko vprašanje, sklenil konkordat kot ureditev razmerja vere in Cerkve v Italiji, in sklenil se je tudi dogovor, ki končno urejuje finančne (denarne) odnošaje med sv. Stolico in Italijo. — Ko je bil podpis izvršen, so bogoslovci, ki so stali na desnem krilu dvorane, zapeli Tedeum. Na levem krilu so fašisti zaklicali svoj: Eja, Eja, Alala. Nato je uradnik stopil pred vrata palače in razdelil tiskano poročilo. Opoldanski zvonovi so zadoneli, rimskega vprašanja ni bilo več.

vani, pred 6. januarjem 1929. Ta amnestija je doslej najširša v naši državi in bodo najvišje milosti deležni mnogi.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Madžari z Rothermerom nezadovoljni. Lord Rothermere je angleški časnikarski velikaš, v njegovi lasti je dosti velikih angleških časniških podjetij. Ta velemožni angleški gospod se je zavezal za Madžare in njihove politične zahteve. Madžari namreč ne morejo pozabiti, da so nekdanj imeli veliko večje državo, da so nekdanj komandirali Slovakom, Hrvatom in Rumunom. Ker so jim mirovne pogodbe odvzele velike njihove zemlje ter jo pridobile Čehoslovski, Jugoslavi in Rumuniji, želijo in zahtevajo, da bi se te mirovne pogodbe revidirale ter da bi krona sv. Stefana če mogoče dobila vse pokrajine nazaj, ki so nekdanj njej pripadale. Lord Rothermere je Madžare vzel v svojo zaščito ter branil njihove zahteve. O Božiču 1928 pa se je začel od madžarskih zahtev nekoliko odklanjati. Poslal je Madžarom božično poslanico, v kateri izjavlja, da na vzpostavitev habsburške vladarske hiše na Ogrskem ni misliti, madžarskemu ljudstvu pa priporoča, naj si izvojuje demokratične razmere. Na Ogrskem namreč ne vlada demokracija, ne vlada ljudstvo, marveč plemenitaši, ki nočejo nič slišati o kakih agrarni reformi in vsled tega tudi ne o enaki in splošni volilni pravici. Te dni pa se je hotela na Madžarskem ustanoviti politična stranka, ki je nameravala uresničiti Rothermerjeve politične cilje. Sestavila si je program, v kojem med drugim zahteva splošno, enako in tajno volilno pravico, izključitev habsburške vladarske hiše od madžarskega kraljevskega prestola, ureditev zemljiške posesti itd. Vlada pa je ustanovitev te stranke prepovedala in razširjenje že pripravljenih plakatov zabranila. S tem je Rothermera še bolj ozlovoljila. Vrhtega je grof Apponyi, duševni vodja madžarskih plemenitašev, lordu Rothermeru priporočal, naj boče napram notranjim zadevam Madžarske docela nepristranski, naj pa ne poskuša več dajati navodil. Rothermeru se po taki izjavi slaba volja nikakor ne bo popravila.

Za verski pouk v šolah.

Šolsko vprašanje je velevažno vprašanje, smemo reči odločilno vprašanje za bodočnost naroda, pa tudi Cerkve. Tistemu duhu, ki se človeka polasti v mladih letih, ostane človek navadno zvest tudi v starejši dobi. Tisti moralni nazori, ki se jim je priučil mladenič, ostanejo tudi za njega merodajni kot moža in starca. Iz tega se vidi velik pomen vzgoje in šole. Papež Leon XIII. je zadel pravo, ko je izjavil, da je šola bojišče, na katerem se bo odločila bodočnost človeštva. Kakšna bo bodočnost, kakšni bodo posamezni ljudje in celi narodi, ali bodo krščanski ali nekrščanski, o tem pade odločitev v šoli.

Kar se dostaje ureditve šole v naši državi, so se o tem vodile dolgotrajne razprave. Predloženi so bili razni načrti, kojih pa nobeden dosedaj še ni obveljal. Ni nam treba biti žal, da dosedaj ni postal zakon nobeden teh načrtov o ureditvi šol, osobito osnovnih šol. Pri izdelavi teh načrtov so imeli glavno besedo ljudje, kojih nazori niso v skladu z našim krščanskim svetovnim nazorom. Ti ljudje ne mirujejo tudi v sedanjih razmerah, marveč rujejo naprej zoper verski pouk v šolah, osobito v srednjih šolah.

To dejstvo je bilo merodajno za zagrebškega nadškofa dr. Bauerja, da se je v svoji poslanici, ki jo je izdal 6. febr. povodom 50letnice svojega mašništva, dotaknil tudi šolskega vprašanja. Zagrebški nadškof je o razmerah dobro podučen in zato so njegove besede vredne vpoštevanja.

Nadškof dr. Bauer pravi v tej svoji poslanici vernikom med drugim takole: »Pojavili so se glasovi, ki nas silijo k opreznosti. Tako se javno naglašajo želja, da bi se verouk ukinit, da bi se duhovništvu prepovedalo poučevati v šolah, da bi se prepovedalo vsako versko nadzorstvo v šolah, z eno besedo, da se izroči šolski pouk izključno laikom (svečnim ljudem), ali kakor se to pravi, da se šola laizira. To je prostozidarsko prizadevanje, ki je v nekaterih državah že rodilo težke posledice. To je izzvalo žalostne izkušnje in borbe katoličanov.

Po božjem in naravnem pravu pripadajo otroci roditeljem. Z ozirom na to imajo roditelji skrb in neposredno pra-

vico, da odločajo, kako se bodo njihovi otroci vzgajali. Katoliška Cerkev, ki je od božjega Odrešenika dobila zapoved, da oznanja evangelij vsem narodom, se temu pozivu in pravici ne more odreči. Zato imajo katoliški roditelji in Cerkev pravico zahtevati, da se njihovim otroci vzgajajo po katoliških načelih. Isto pravico priznavamo tudi pravoslavnim in drugim, po ustavi priznanim veroizpovedanjem.

Napraviti javno državno šolo, obvezno za vse državljane, v to šolo pa uvesti brezverskega duha, to je najstrašnejše nasilje nad vestjo katoliških starišev. Katoliški starši: Vaša ljubezen do otrok vas najbolje uči, kaj je otrokom koristno in kaj jim je nevarno. Vsakdanje izkušnje v vašem rodbinskem življenju vam kažejo, kako sveta vera blagodejno deluje in kako nevarno je za otroke, če se odtujijo sveti veri.

Zato, predragi verniki, če bi nastopila resna nevarnost, da bi se šole odtujile naravnemu poklicu, da namreč vaše otroke vzgajajo versko, vas bomo pozvali, da se z združenimi močmi upremo, da to nevarnost zavrnamo.»

V NAŠI DRŽAVI.

Jugoslavija in Belgarija. Jugoslovansko-bolgarska meja je zopet otvorenja. Ustanovila se je mešana komisija, ki bo odslej uravnavala vse obmejne spore. V najkrajšem času se bodo začela trgovinska pogajanja med našo državo in Belgarijo.

Vlada pripravlja celo vrsto trgovinskih pogajanj z Rumunijo, Čehoslovako, Poljsko, Turčijo in Španijo.

Pemiloščenja. Dne 6. februarja, ko je končal prvi mesec novega stanja v Jugoslaviji, je kralj objavil amnestijo. S tem najvišjim aktom so odpuščene kazni vsem onim, ki so se pregrešili proti splošnim določbam kazenskega zakonika in ki govorijo o žalitvi kralja kakor tudi pregreški po tiskovnem zakonu. Pomiloščeni so vsi, ki so ta dejanja storili, ne glede na to, če so že bili kazno-

NAŠA DRUŠTVA

Loterija Prosvetne zveze v Mariboru. Glavni dobitek: radio, na dom postavljen in popolnoma urejen. (Kdor ga ne mara, mu ga takoj odkupimo za 4000 dinarjev!; Ostali dobitki: moška in ženska obleka, voznja na orlovski zlet v Prago, 20 m finega platna itd. Vseh dobitkov je 500. Srečka velja 5 dinarjev. Zrebanje bo dne 25. marca 1929. Srečke bomo začeli razpošiljati v začetku prihodnjega tedna. Hitite z naročili, ker jih je le malo! Kdor pridobi dva naročnika »Našemu domu«, ki plačata naročnino po 12 dinarjev, dobi 1 srečko zastoj.

Ruša. Dramatski odsek Kat. prosvetnega društva ponovi v nedeljo, dne 17. februarja, ob

sedmih zvečer v prostorih stare šole krasno Ka. Meškovo trodejansko dramo »Na smrt obsojeni«.

Ptuj. Ker namerava telovadno društvo Oriol v Ptuj prirediti II. lastno akademijo, že zdaj prosil svoje člane in članice, da se redno udeležujejo telovadbe. Akademija se bo vršila 19. marca, to je na Jožefovo. Torej, bratje in sestre, na delo, da dosežemo naš orlovski cilj!

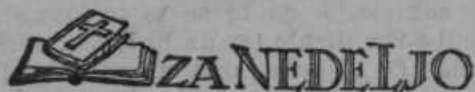
Ptuj. Minoritska župnija. Dr. A. Jehart, ki je sam že večkrat prepotoval sv. deželo, bo na prvo pustno nedeljo, dne 17. februarja t. l. tudi nas s svojim zanimivim predavanjem in z lepimi skloptičnimi slikami popeljal v tiste sv. kraje. Pridite zato v čim večjem številu!

Slov. Konjice. V tukajšnjem Kat. društvenem domu se vrši v soboto, dne 16. februarja s večer ob 8 uri in v nedeljo, dne 17. februarja popoldne po večernicah misijonska igra »An-

daluma« v petih dejanjih. Snov igre je širjenje krščanske blagovesti katoliških misijonarjev v deželah, v katerih je bilo milijoni nesrečnežev v temi malikovalstva in suženjstva. Vseled pretresljivih in lepih prizorov vsi bližnji in okoličani uljudno vabljeni! Predprodaja vstopnic v trgovini A. Valenčak.

Orlavas. Katoliško prosvetno društvo nanažnja, da ima v nedeljo, dne 17. februarja, ob treh popoldne svoj redni letni občni zbor. Govornik pride iz Celja.

Šmartno pri Velenju. Pri nas je imel v društveni dvorani vlč. g. profesor Cestnik skioptično predavanje o Sveti deželi. Kljub silnemu mrazu so prihiteli ljudje od blizu in daleč in napolnili dvorano ter z veliko pozornostjo sledili zanimivim izvajanjem gospoda predavatelja. Splošna želja je, da se to predavanje še enkrat ponovi in da društvo večkrat priredi slična predavanja.

Klavdij Kolombier.

Spominski dan 15. februar.

Klavdij Kolombier je poleg sv. Marjete Alakok največji apostol češčenja presv. Srca Jezusovega. Rodil se je dne 2. februarja leta 1641 blizu Grenobla na južnem Francoskem in je preživel otroška leta v nedolžnosti in svetosti. Leta 1658 je stopil v Avignonu v red Družbe Jezusove. Kot samostanski novinec se je odlikoval po nadarjenosti, marljivosti, veliko bolj pa še po pobožnem ter vzornem življenju.

Od leta 1671 je deloval Klavdij v mestu Lion zelo uspešno kot izvrsten pridigar, leta 1675 pa so ga poslali njegovi predstojniki kot voditelja redovne hiše v Paray le Monial, kjer je takrat živela Marjeta Alakok, ki si jo je izbral Bog kot sredstvo, da se razširi pobožnost do presv. Srca. Marjeta je preživljala takrat svoje najbridkejše čase. Zdvomila je sama nad seboj in nad svojim poslanstvom, ker so dušni vodniki, ki se jim je morala po povelju svojih redovnih predstojnikov razkriti, izjavili, da so razodetja in milosti, o katerih je ona mislila, da so od Boga, v resnici le njena prazna domišljija. A razodeto ji je bilo v teh bridkih časih, da bo poslan v Paray le Monial služabnik božji, ki bo razpršil njene dvome in njen strah in ki ji bo velik pomočnik. Bil je to pater Klavdij Kolombier.

Ko je prišel v Paray le Monial, je bila sestra Marjeta napram njemu zelo nezaupna. Njena prednica ji je zapovedala, da naj na novo prišlemu vodniku razodene svoje dušno stanje, a Marjeta je čutila pred tem velik strah in nevoljo. Tega tudi kar nič ni skrivala pred Klavdijem. On pa ji je odvrnil, da ga veseli, da ji more nuditi s svojim razgovorom priliko, da zopet nekaj žrtvuje iz ljubezni do Boga. Ta beseda je čudovito vplivala na Marjeto in Kolombier je bil razen Marjetine prednice prvi človek, ki mu je Marjeta odkrila vse, kar je doživljala. Velik dušni mir in notranja zadovoljnost je bila plačilo za to odkritosrčnost. Pater Klavdij pa ji je odgovoril s čisto preprostimi besedami, naj bo ponižna, zvesta klicu božjemu in naj se Bogu popolnoma izroči. Od tega dneva je bil njen duhovni voditelj in

vodil jo je tako, da je odmirala vedno bolj sama sebi, vsakemu samoljubju, nečimernosti, skriteму napuhu in se vedno bolj in bolj vdajala Bogu. Tako je Klavdij Kolombier vzgojil v kratkem sestro Alakok, da je bila pripravno sredstvo za izvršitev božjih namenov.

V osmini praznika presv. Rešnjega Telesa leta 1675 ji je tudi razodel te svoje namene. Kakor znano, se ji je prikazal z gorečim srcem na svojih prsih in ji naročil, naj skrbi, da se vpelje petek po osmini praznika presv. Reš. Telesa praznik njegovega Srca. Verniki naj prejmejo ta dan sv. obhajilo, da mu tako zadostijo za vsa žaljenja, ki jih mora prenašati njegovo Srce zlasti v zakramentu njegove ljubezni. Ko je Marjeta božjega Odrašenika še tudi prosila, da ji naznani sredstva, s katerimi bi lahko izpolnila to njegovo željo, ji je bilo naročeno, da naj se v tem vprašanju obrne na svojega duhovnega voditelja.

Pater Klavdij je ponižno sprejel to naročilo presv. Srca. 21. junija, petek po osmini praznika presv. Rešnjega Telesa, se je najprvo sam z vso dušo posvetil in izročil presv. Srcu. Ker je to gotovo storila tudi Marjeta Alakok, je bil to pravi praznik presv. Srca. Bil je mnogo zaprek in ovir, a pater Klavdij je z vso ljubeznijo do presv. Srca in z vso vztrajnostjo delal in se trudil, da se je češčenje presv. Srca vedno bolj in bolj širilo.

Med tem pa so poslali predstojniki Klavdija kot dvornega pridigarja na dvor vojvodinje Jork na Angleško. Na dvoru te vojvodinje je živel Kolombier tako, da so ga imenovali splošno »svetnika«. Njegovemu gorečemu delovanju se je posrečilo, da je poboljšal mnogo že mlačnih katoličanov, da je odpadle zopet pridobil za Cerkev in da se je mnogo krivovercev spreobrnilo. Ravno to uspešno delovanje patra Klavdija je bilo sovražnikom Cerkve neprijetno. Pod različnimi izmišljenimi pretvezami so zopet začeli preganjati katoličane in med onimi, ki je bil ujet in zaprt v ječo, je bil tudi Klavdij Kolombier. Sicer mu niso mogli nič dokazati, a trpljenje, ki ga je prestal v tritedenskem preiskovalnem zaporu, je povzročilo, da se mu je večkrat ulila kri in se ga je lotila neozdravljiva pljučna bolezen. Tak se je vrnil zopet na Francosko v svoj ljubljeni Paray le Monial. Z vso gorečnostjo je zopet stopil na stran Marjete Alakok, da bi pomagal izvršiti od Kristusa po-

verjeno mu nalogo. Ustno, z različnimi spisi je skušal razširiti češčenje presv. Srca. Cesar pa ni mogel doseči s svojimi človeškimi močmi, to pa je hotel izprositi s svojimi gorečimi molitvami in zaslužiti s svojim trpljenjem, dokler ni umrl 15. februarja 1682 v sluhu svetosti. Preiskovanje njegovega življenja se je pričelo leta 1880, leta 1901 je bila proglašena izredno visoka stopnja njegovih čednosti.

H Klavdiju Kolombieru naj bi šli v šolo vsi! Bil je apostol kraljestva Srca Jezusovega. Apostoli naj bi bili tudi mi. Res, da so poklicani v prvi vrsti duhovniki, da širijo, utrjujejo in branijo kraljestvo Kristusovo. A danes kraljestvo teme izpodjeda in izpodkopuje kraljestvo božje tako hudo, danes se pogreza to liko duš v kraljestvo teme, da morajo vsi, ki hočejo biti Kristusovi, ob enem biti tudi apostoli, ki sodelujejo pri velikem delu za rešitev človeških duš. In vsak je lahko apostol na ta ali na oni način. Imamo »apostolstvo molitve«, pri katerem darujemo za velike Kristuve namene vsak dan svoje molitve, svoje delo, svoje trpljenje. Znano je »apostolstvo moč«, v katerem so združeni močje in fantje, ki sprejmejo mesečno vsaj enkrat sv. obhajilo in ki hočejo današnjemu času biti zgled s krščanskim prepričanjem in krščanskim življenjem. Zlatomašnik na papeškem prestolu Pij XI. nas kliče pa k »apostolstvu katoliške akcije«, katoliškega dela, dela za Kristusovo stvar. Vse, ki imajo sposobnost za tako delo, vabi papež, da iz ljubezni do duš svojega bližnjega delujejo za Kristusovo stvar po krščanskih družtvih, s krščanskim tiskom in berilom, s krščansko dobrodelnostjo za uboge, s skrbjo za mladino, ki se zgublja in propada. Koliko je teh potreb in tega dela pred odprtim krščanskim srcem! Kako veljajo besede Kristusove: Glejte polja, kako so že zrela za žetev! — A žalibog, da se tolikokrat tudi izpolnuje druga njegova beseda: Žetev je velika, a delavec je malo! — Postanimo delavci pri tem lepem delu, tako bomo največji dobrotniki našim soljudem . . .

*

Skrb za otroke na Avstrijskem. Na Avstrijskem je posebno po mestih in v večjih krajih veliko otrok v nevarnosti, da se čisto izgubijo. Da bi se lahko ti otroci rešili, so avstrijski škofje lansko leto vpeljali takoimenovani »katoliški otroški groš«. Ustanova je mišljena tako, da bi vsak katoličan prispeval vsak teden za rešitev otrok en groš. Pobiranje so organizirali tako, da se vsak kraj porazdeli v odseke, v katerih za to določene osebe vsak teden poberejo prispevke. Na leto se nabere na ta način 1 milijon in 40.089 avstrijskih šilingov, to je 8 milijonov 320.900 Din, ki se porabi za to, da se rešijo otroci, ki so v nevarnosti. Tudi pri nas so take potrebe. Ne zapirajmo svojih src, kadar prosijo razni zavodi in organizacije, ki skrbijo za zapuščene otroke! »Kar ste najmanjšemu izmed mojih bratov storili, to ste meni storili«, pravi Kristus.

Delo katoličanov v Braziliji. Kako naj bo delo katoličanov ali »katoliška